

1900-12-20

AFSENDER

Johan Rohde

MODTAGER

Emil Hannover

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Arkivplacering:

Den Hirschsprungeske Samling

TRANSSKRIFTION

20. XII . 1900

Silkegade 13.

Kjære Ven!

Hjærtelig Tak, fordi De har skjænket min Artikel saamegen Omhu og haft Tid til overs til at sende mig alle de gode og rigtige Oplysninger og Noter, som jeg, om jeg bestemmer mig til at lade den løbe af, sikkert vil benytte alle sammen. — Men endnu i dette Øjeblik er det med den største Ubehag, at jeg tænker paa at se den trykt — Jeg mener, at jeg har Ret, ogsaa at jeg har en Berettigelse til at tale, naar det Par, som er selvskrevne, ikke vil, men jeg hader Overfladiskhed og Skjødesløshed, og De har fuldkommen Ret i at denne

[2]

Egenskab er karakteristisk for den.

Til min Undskyldning kan maaske tjene, at Hr. Sinding ikke bør behandles altfor grundigt; det er jo at gjøre for megen Ære af ham. Men jeg har maaske dog set altfor lidt paa selve Figuren.

Min megen Udenomssnak forekommer mig dernæst ved at gennemlæse den saa seminaristisk og virker helt forløren, hvad den dog ikke skulde.

Udtrykket Ragout af Frølaar kan jeg godt forstaa synes Dem mindre karakteristisk — ; men det faldt mig ind ved at staa over for selve Statuen — Arme og Been stak frem paa Kryds og tvers som Kjødben paa et Fad.

—

At Motivet er meget gammelt er jo sikkert nok og de to Kalker, De sender mig interesserer mig meget som en bestemt Bekræftelse.

Jeg har dermed taget fejl med Hensyn paa

[3]

Carstens; det Motiv som foresvævede mig er ikke ganske det samme som Sindings. X

Meningen med Artiklen er jo egentlig kun at Fortælle Folk, at vi ik dog ikke alle er lige glade over Hr. Sinding. — og hvad enten den nu bliver trykt bliver trykt eller ej, saa er jeg dermed færdig med min literære Virksomhed; — den er ikke Begyndelsen til et Medarbejderskab med den nye Tilskuer. — Mit Sneglehus venter mig. — Men derefter er Ordet til Dem.

Med venlig Hilsen og Tak

Deres hengivne

Johan Rohde

Mine Betragtninger om Stilsammenblanding og Størrelsesforhold, som jeg betragter anser for ret vigtige, har De altsaa ingen Indvendinger at gjøre imod. — Jeg ved ikke af i den ældre Kunst nogensinde at set Figurer have set udvoxne

—

X forøvrigt har jeg ikke ment, at man skal bebrejde Sinding, at Ideen er gammel, hvilket jeg vistnok ogsaa har bemærket

[4]

Figurer stillede dramatisk sammen med en saa stor Forskjel i Størrelsen som paa den sindingske Gruppe. Man kan se noget saadant paa gamle Mosaikker, men der er jo slet ikke Tale om noget Sammenspil imellem Figurerne, og man kan i Oldtidens Kunst finde Attribut-Figurer hæftede til større; men ellers kjender jeg ikke noget til sligt.

20. xii. 1900

Silkegade 13.

Sjævn Ven!

Hjærtelig Tak, fordi De har offentliggjort min
Artikel sammen med Omhu og høflig Tildeling
til at sende mig alle de gode og rigtige
Oplysninger og Bøger, som jeg, om jeg be-
stemmer mig til at lade dem blive af sig-
kret vil brygte allesammen. — Men end-
nu i dette Øjeblik er det med den største
Ubehag, at jeg tænker paa at se den trykt.
— Jeg mener, at jeg har Ret, ogsaa at
jeg har en Berettigelse til at tale, naar det
Tas, som en ellevæsen, ikke vil, men
jeg har en Overpladighed og Sjælestøtelse,
og De har fuldstændig Ret i at dømme

Egubrub er karakteristisk for den.

Til min Udskeftning saa maade Gjense,
at Hr. Sinding jo ikke bli behandlet alt
for grundt; det er jo at gjore for mig
Om af ham. Men i har maade sig selv
alligevel lidt paa selve Figuren.

Min mig udenoms maade forekomme mig
desuden at at gjennevalde det saa semi-
manistisk og videt helt forekom, hvad det
og ikke skulde.

Udtrykket Rapport af Fildnaa naar i det
første rum Om minde karakteristisk —
men de fuld mig ind ved at staa over
for selve Statuen — Arme og Been slat fra
paa Kryd og paa toer som Kjødten paa
et Fod.

At Molint er meget gammelt er jo sikkert ved
og de to Kaller, Jo sende mig interessere mig
meget om en bestemt Betænkelse.
Ty har derimod tagt fejl med Hensyn paa

Christens; det Møde som foresaand mig
er ikke ganske det samme som Søndag. x

Meningen med Atollen er jo egentlig bare
at forhale Føle, at vilde du ikke alle en højere
gjald over Hr. Søndag. - Og hvad enten du
nu bliver troget eller ej, saa er jo det mest jække
med min tilvære Virksomhed. - du er ikke
Begyndelsen til et Medarbejdsforhold med den
nye Tidende. - Mit Tægtelise venter
mig. - Men drøftes er Ordet til Dem.

Med venlig Hilsen, Tare

Den hellige

John Roud
min Betragtning om Stil, sammensætning og Striktes
forhold, som er ~~betragtning~~ ander for det vigtige, har de alle
lige for Tildragningerne at gøre indt. - Jo vilde af i den
den Kunst angående at ~~et~~ Tildragningerne har et ubetvæ-

x forøvrigt har jo ikke ment, at man skal betragte
Søndag, at Ideen er ganske, hvilket jo vistnok også
har bemærket.

Figurer stilled dramatisk sammen med et saa stor
Forskyd i Størrelsen som paa den reindrige Gæstgæst.
Man kan se noget skønt paa gamle Messerier,
men der er jo et eller andet om noget Sammenfald
i indlærte Figurerne, og man kan i Oldtiden kjende
paa et Albitul-Figurer næsten til stors; men
ellers kjender jeg ikke noget til sligt.